

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky – Věznice Oráčov**, se sídlem Oráčov 159, Oráčov, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2018, č. j. VS-15831/10/ČJ-2018-8026PR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2019, č. j. 8 A 20/2019 - 21,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 18. 3. 2019, č. j. 8 A 20/2019 - 21, Městský soud v Praze nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a neustanovil mu zástupce, jelikož nedoložil, že nemá dostatečné prostředky dle § 36 odst. 3 s. ř. s.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, která však neobsahovala žádné kasační důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., a nesplňovala tak podmínky řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Spolu s kasační stížností podal i návrh na osvobození od soudního poplatku a návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] O návrhu na osvobození od soudních poplatků nebylo třeba rozhodovat, neboť kasační stížnost v této věci není zpoplatněna a obecnou podmínkou řízení o ní není ani zastoupení advokátem (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb., zejména bod 31).

[4] Návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů Nejvyšší správní soud zamítl, neboť k takovému kroku nejsou důvody ani s ohledem na individuální poměry stěžovatele. Stěžovatel je sám bývalým advokátem, má právnické vzdělání a své právní erudice rutinně využívá jako účastník řady sporů mimo jiné před správními soudy. Povaha řízení před Nejvyšším správním soudem je navíc taková, že podmínku právnického vzdělání by stěžovatel ani nemusel splňovat (jde o kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se nekončí řízení o žalobě před krajským soudem). Není ani patrné, že by ustanovení advokáta bylo třeba s ohledem na zvláštní povahu věci. Jde o skutkově i právně jednoduchou věc (posouzení zákonnosti neustanovení zástupce stěžovateli krajským soudem), která nevyžaduje žádné zvláštní právní erudice nad rámec té, již stěžovatel nepochybně disponuje.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 4. 2019, č. j. 2 As 109/2019 - 12, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje. Stěžovatel byl zároveň poučen, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 4. 2019.

[6] Dle § 106 odst. 3 s. ř. s., *(n)emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[7] Uvedené ustanovení zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. K tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05 (publ. pod N 27/40 SbNU 219), v němž bylo uvedeno, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

[8] Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda stěžovatel doplnil kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž byl vyzván k doplnění kasační stížnosti. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 4. 2019. Poslední den stanovené

pokračování

měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti tak připadl na 30. 5. 2019 (§ 40 odst. 1 a 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Stěžovatel však kasační stížnost do uvedeného dne nedoplnil.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že kasační stížnost nebyla v jednoměsíční lhůtě určené dle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněna a pro tento nedostatek nebylo možno v řízení o kasační stížnosti pokračovat, jelikož jen v této lhůtě lze rozšířit důvody kasační stížnosti; zákon přitom pro daný případ nestanoví jiný procesní důsledek než odmítnutí kasační stížnosti. O nutnosti odmítnout kasační stížnost pro její nedoplnění byl stěžovatel poučen. Byly tak naplněny všechny požadavky, které § 37 odst. 5 s. ř. s. klade pro to, aby kasační stížnost byla odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. června 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda